

[Statsministeren.]

gældende ogsaa i de sønderjydske Landsdele, medens Undtagelsen bliver de forholdsvis faa Omraader, hvor denne Lovgivning skønnes endnu ikke at burde gøres gældende. Ved at gennemføre denne Ændring i Lovgivningsforholdene for de sønderjydske Landsdele vil der opnaas en større Klarhed og Overskuelighed med Hensyn til, hvilke Lovbestemmelser der faktisk er gældende, end man har i Øjeblikket, hvor de for de sønderjydske Landsdele gældende Lovregler findes spredt i et meget stort Antal af Særlove. Jeg tror at turde sige, at saavel for Forvaltningen i de sønderjydske Landsdele som ogsaa af Hensyn til Befolkningen vil det være meget ønskeligt, at denne Klarhed og Overskuelighed med Hensyn til gældende Lovregler tilvejebringes.

Den Hovedregel, der fastsættes ved dette Lovforslag, angives i § 1, der bestemmer, at Lov Nr. 288 af 28. Juni 1920 ophæves fra 1. Januar 1929, og der tilføjes saa i 2det Stykke, at for saa vidt den gældende Ret i de sønderjydske Landsdele ikke allerede nu hviler paa dansk Lovgivning, saa vil dette være Tilfældet fra det Tidspunkt, jeg nævnte, nemlig 1. Januar 1929. I 3die Stykke af denne Paragraf angives det — og dette er en meget vigtig Tilføjelse —, at de nysnævnte Bestemmelser gør ingen Forandring i de siden 15. Juni 1920 udstedte danske Love. Dette betyder altsaa, at i Realiteten sker der ved denne Lovs Vedtagelse ikke nogen større Ændring med Hensyn til den gældende Lovgivning, men der indtræder altsaa dette, at man nu ved Besked om, at for saa vidt det ikke drejer sig om Undtagelser, som særlig er anført i denne Lovs §§ 2 og 3, er den danske Lov gældende. Der forekommer nemlig i Øjeblikket Tvivlstilfælde, som der er gjort nærmere Rede for i de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, og det er disse Tvivlstilfælde, som vil blive afskaffet ved Vedtagelsen af dette Lovforslag.

I Lovforslagets § 2 er der saa anført seks nærmere angivne Omraader, indenfor hvilke den Lovgivning, som var gældende i de sønderjydske Landsdele før Genforeningen, fremdeles skal være gældende under Hensyn til særlige Forhold, som endnu er til Stede dernede, og i § 3 er der anført 5 Undtagelsesomraader, hvor dansk Lovgivning omvendt ikke indføres samtidig med Lovforslagets Vedtagelse. Af de Grunde, som jeg her har anført, tror jeg, det vil være ønskeligt, at dette Lovforslag bliver

ophøjet til Lov, og jeg skal med disse Bemærkninger tillade mig at anbefale det til det høje Tings velvillige Behandling.

Dernæst skal jeg som Landbrugsminister have den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Tillæg til Loven af 31. Marts 1928 om Driftslaaneforeninger for Ejere og Brugere af Landejendomme*. Ved denne Lov blev der af Erhvervenes Laanefonds Midler stillet 6 Mill. Kr. til Raadighed til Udlaan til Driftslaaneforeninger for Ejere og Brugere af Landejendomme. Da dette Beløb blev bragt i Forslag, og da det blev vedtaget, forelaa der hverken her i Tinget eller i Landstinget noget som helst Holdpunkt med Hensyn til, hvor store Laanebeløb der kunde blive udkrævet i dette Øjemed, men jeg tror at turde sige, at ved Lovens Vedtagelse her i Rigsdagen var det fra alle Sider en Forudsætning, at hvis de 6 Mill. Kr., der bevilgedes, ikke kunde tilstrække, saa vilde det være rimeligt og retfærdigt — ogsaa navnlig under Hensyn til, at der ikke burde udvises en forskellig Behandling af de oprettede Driftslaaneforeninger — at forøge Beløbet i passende Omfang. Det har nu vist sig, at de 6 Mill. Kr., der den Gang blev stillet til Raadighed, ikke er tilstrækkelige. Der var i Be-yndelsen efter Lovens Vedtagelse, altsaa nu i Forsommeren, en vis Forsigtighed med Hensyn til Oprettelse af Driftslaaneforeninger, men efter at Kendskabet til disse Foreninger og deres Virksomhed er blevet mere almindeligt udbredt, har det vist sig, at der er en stærkt øget Tilslutning til Oprettelsen af saadanne Foreninger, og for ca. 1½ Maaned siden maatte vi i Landbrugsministeriet standse Bevillingen af Laanebeløb, fordi de 6 Mill. Kr. da var opbrugt. For Øjeblikket ligger der i Landbrugsministeriet et meget stort Tal af Ansøgninger fra nyoprettede Driftslaaneforeninger, der i Henhold til Lovens Bestemmelser er fuldt kvalificerede til at komme i Betragtning, men som ikke har kunnet faa Beløbene udbetalt, fordi de 6 Mill. Kr. er opbrugt. Ærede Medlemmer vil da forstaa, at det er meget ønskeligt, at vi snarest muligt kan genoptage Udstedelsen af Laanebevillinger, saa meget mere som jo Hensigten med hele denne Foranstaltning er at yde Landbruget en Krisehjælp, og en saadan Hjælp bør da ydes, netop naar Vanskelighederne staar for Døren. Jeg tror nu at turde sige, at hele denne Laaneforanstaltning, der jo giver Staten den samme Rente, som Staten selv kan laane til, saaledes at den ikke paafører Statskassen noget Tab, hel-